

Народні обряди та свята – витоки національних духовних цінностей

Форми використання їх у виховній роботі
класного керівника

«Кожен повинен пізнати свій народ і в народі пізнати себе»

Г.С. Сковорода

- Відстоюючи принцип природовідповідності виховання, необхідність відродження національної системи виховання, він зазначав: «Якщо ти українець, будь ним. Якщо ти поляк, то будь поляком. Ти німець? Будь німцем. Татарин? Будь татариним. Все добре на своєму місці і своєю мірою, і все прекрасне, що чисте, природне, тобто непідробне».

- Сучасна українська національна система виховання ґрунтується як на досягненнях рідного народу, його культурно-історичних традиціях, так і на кращих здобутках інших народів світу, ідеях і положеннях міжнародних документів Декларації прав людини (1947 р.), Концепції про права дитини (1989 р.), Декларації про державний суверенітет України та ін.

- Державна національна програма «Освіта» визначила стратегію розвитку освіти в Україні, пріоритетні напрями та шляхи створення життєздатної системи безперервного навчання і виховання для досягнення високих освітніх рівнів, забезпечення можливостей постійного духовного самовдосконалення особистості, формування інтелектуального та культурного потенціалу як найвищої цінності нації.

«...правильне виховання криється в природі
самого народу, як вогонь і світлов кремені»

Г.С. Сковорода

- Спираючись на глибинні національно-виховні традиції свого народу поступово відроджується національна система виховання. За своїм характером виховання завжди є національним. В його основу закладено український виховний ідеал.

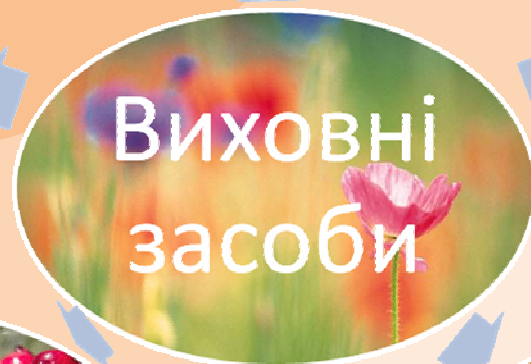
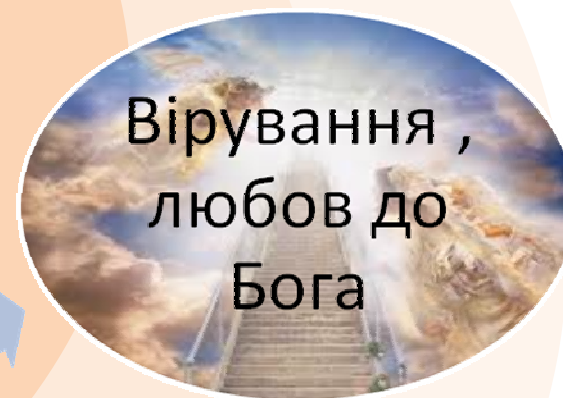
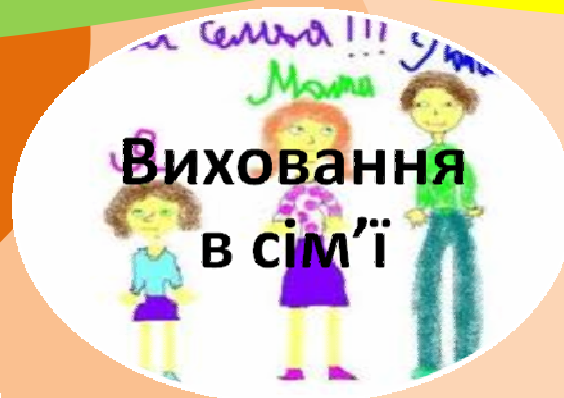
«...правильне виховання криється в природі
самого народу, як вогонь і світлов кремені»

Г.С. Сковорода

- Основні положення національного виховання – гуманізм, демократизм, народність, єдність родинного і шкільного впливу, природо відповідність, виховання у праці, самодіяльність учнів.

Скарбниця народної педагогіки

Умови для розвитку особистості:

- створення природного середовища;
- єдність з попередніми поколіннями, їх духовним світом;
- пізнавання та підтримування народних традицій;
- поєднання родинних і загальнонаціональних традицій;
- включення дітей в народні традиції і звичаї, ритуали та урочистості (трудові, моральні, естетичні тощо);
- віра в себе як в особистість

Форми та методи

- Пошук та збір фольклору, свідчень матеріалу, свідчень, узагальнення та інтерпретація набутого.
- Участь у фестивалях , конкурсах.
- Усні журнали.
- Круглі столи.
- Інформаційні повідомлення.
- Театралізовані свята, згідно народного календаря.
- Родинні свята
- Екскурсії по визначним пам'яткам історії та архітектури.
- Ігри.
- Виховання працею.

СВІТЛИНИ

У єдності наша наша сила:
День соборності України (виховна година)

Пасхальні гаївки

«А вже Великдень величаєм»

Виховуємося працею

СВІТЛИНИ

Голгофа голодної смерті
(виховний захід)

Екскурсія в Шевченківський
гай, м.Львів

ТЮГ

Пам'яті героїв Крут (виховна
година)

Головне завдання гімназичного викладача полягає в тому, щоб він умів виховувати учнів своїм предметом

- Формування національної свідомості молодого покоління може бути успішним лише тоді, коли воно стане справою не окремих ентузіастів, а цілих педагогічних колективів, усіх освітян України.

